
Gustav Pedersen

MINNEORD

ESPEN GUBBERUD

CELINE SØRLIE

HENRIK HALVORSEN

IREN HJELLESTAD

HELLE NATERSTAD

SVEIN AMUNDSEN

MORTEN VETRHUS

BEATE VIDDAL

Gustav Pedersen døde 1. oktober 2020, etter noen tids sykdom. Han ble 56 år gammel. Han har vært en ledestjerne både i avdelingen og i det nasjonale fagmiljøet. Gustav har satt spor etter seg som fagperson, forsker og leder, og

ikke minst som det medmennesket han var. Han var en klok og varm person, som vil bli savnet sårt og dypt.

Gustav fullførte legeutdanningen ved Universitetet i Bergen i 1992. Hans første arbeidserfaring fikk han som turnuslege i Narvik. Han ble tidlig interessert i kirurgi og fikk en bred generell kirurgisk utdanning ved Haraldsplass Diakonale Sykehus i perioden 1996–2000. Deretter startet han ved Karkirurgisk avdeling på Haukeland universitetssjukehus. Han ble spesialist i generell kirurgi i 2003, og i karkirurgi i 2005. I 2009 tok han med seg familien i fire måneder til Malawi, som en av få kirurger der. Oppholdet gav ham ytterligere bredde og erfaring.

Fra 2003 arbeidet Gustav som overlege ved Karkirurgisk avdeling, Haukeland universitetssjukehus, og fra 2012 var han avdelingssjef. Her bygget han opp karkirurgien regionalt og engasjerte seg i nasjonale planer for fremtidens karkirurgi.

I 2007 tok Gustav sin doktorgrad på bakgrunn av sitt arbeid på femoropopliteal bypass-kirurgi. Han deltok i den internasjonale Propaten-studien og var ivrig etter å oppdatere den karkirurgiske standarden i Bergen til et internasjonalt nivå. Han var innovativ i bruk av nye teknikker og innarbeidet en evidensbasert behandling av pasienter. Nyere kirurgiske teknikker ble i Bergen innført av Gustav. Han holdt seg oppdatert til enhver tid. Han var leder for Norsk Karkirurgisk Forening i perioden 2006–08. Han veiledet doktorgradsstudenter og forskere ved andre forskningsprosjekt, alltid med en entusiasme og optimisme.

Gustav var en nøyaktig og samvittighetsfull kirurg og en god leder. Han ga trygghet både til sine pasienter og kolleger. Han hadde unike mellommenneskelige evner og var alltid positiv. I kraft av sin personlighet og faglige tyngde ble han lyttet til og nøt stor respekt blant kolleger nasjonalt. Med sin entusiasme for faget, sin ro og tålmodighet var han til stor inspirasjon for yngre kolleger.

Sykdommen som rammet ham så urettferdig og hardt, gjorde at han det siste året måtte redusere den kliniske arbeidsmengden, men han fortsatte å være akademisk aktiv inntil det siste.

Vi føler stor takknemlighet for at vi fikk kjenne Gustav og velger å avrunde med hans egne ord: Ha respekt. Vær snill. Alltid.

Våre dypeste medfølelse går til familien, hans kone Ann og deres flotte barn, Jonas, Sunniva og Linnéa.

Publisert: 9. november 2020. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.0805
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.